

Ilukerjaviht

Rudolf Reisman

1929. III Kl.

PEM 5129
V 4E

PEM 529

V4E

34.70

28

0.38

23.02

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

A A A A A A A A

Talvine õhtu
 Üle hämarava, varjud
 tume oin ja sinava
 lume heidab veeris,
 kustur näike punava
 läike. Üle ääretalimis
 te välja viit üks tee üle
 jõe kus pruunikad
 pajud on unesse vajunud.
 Mõõda lõpmata teed

lähivad need kuu
 kaevatult kumal ehk
 punal kaugel.
~~Teder~~ ja rebane. 1929.
 Tederistus puu otsas. 11 XI. 1929.
 Rebane tuli tuli ligi ja
 lausus: „Ter, ter, tedre-
 kene, illi- kulla vellekene,
 mulsin hääle ja tulin

vana tuttavat kuul-
ma"- „Ole terve," ütles
teder. Petane tegi n^ggu
põlks hästi kuulnud
ja sõnas „Mis sa ütli-
ma's kuul^g. Tedereme,
kullakene, ja sõnas sa
tule õige ka jaluta#
na siia alla muu-
ajame juttu, ma sääst

7
puu otsast ei kuule."
Lumehelbeks.
Lumehelbeks
tasa, tasa
Linglet annale,
tasa... tasa...
Lagu viitiks ta
tasa, tasa;
mõtlaks tülles ka:

tasa, tasa!

M M M M M M

Miks nii taksud, rind!

M M M M M M

Tasa, tasa!

к к к к к к к к к к

Rahu otsib sind-

к к к к к к к к к к

tasa, tasa..

Harjutus teeb meistriks

Harjutus teeb meistriks

M M M M M M M M

Putta aegamööda

к к к к к к к к к к

Putta aegamööda

Harjutus teeb meistriks

ё ё ё ё ё ё ё ё ё ё

Putta aegamööd

ё ё ё ё ё ё ё ё ё ё

ll llllllll

Veahused.

llll lllll

Muiste sõitnud mees

llll lllll

mees oma poja keesega

f f f f f f f f f f

õige noor jää ajal üle

f f f f f f f f f f

järve. Otsi keskjärve aga

f f f f f f f f f f

murdus jää, ja mees

ema ema ema

oma poja pahase n

ema ema ema

näoga ja hobusega

ema ema ema

langes alla. Kõne jää

ll ll ll ll ll ll ll ll ll

alla tuli neile kall

vanamees paha na mõidurad saanid, need
näoga vastu ja ütles, rikkis teed talvist teed
mehele: „Lina tulid üle soo karjama.
meelega pääatmaid - Helgiavad tulid eel
mast sica tähte teel, jõuluteel.

Rõõmus taevas ja maa.

Jõuluteel.

Tilised aiskell

Tilised aiskell:

meel nii hell meel nü hell.

lumi hell, lumi hell. kiirgab mets hiilgab maa

Kiirgab mets, hiilgab maa. maa.

Poiss ja eesel.

Sead ja lambad.

Vist tuleb tere rügement
 nuudnud palavaga sead ja
 nüüd siia sõdurid lambad koplisse pani
 sest tolmu pilve nägin ma aiavulgu eest sinni
 maad täitvad pikkamisi ja ütles: „Nüüd jookske
 Tõu jõudis ligi ja mu silm ja söög nüpälju kui
 sääl poisine nägi tahte. Kayast pole
 poisseelit taga kihutas juures tarris; aed on
 ja hirmust tolmu tegi tubli.“ Sead söid, tuh-

nisid ja nuuskisid
terre popli läli; riimati
leitsid porilomki ja
heitsid sinna sisse
pikali. Neil tundis
sääl kõige parem.

Esituses.

Lintsu Juhani lunete
ga suure soo pääl

sõitis reega; sääl ta
nägi eemal teest
soo pääl kolust, rege,
meest. „Mees vist ajab
lindu taga, mõtles
Juhani: «Ilm on väga;
praegu värske lume
pääl jäljed vissist
selged sääl». Võõras
ligemalle rühkis, pea

tas hobust, higi püh raja!" „Tõle teed, süs
kis, kuudis: «Kulla süst, süa aja! Teed on süin,
lamees, aita min süin kus näed sa mind."
hädä sees!» Jukan Tänan juhatamast
tõmbas ohjad pimmisind!.. Läs, nüüd
pidas hobuse sääl saingi juba teele» üt
kurmi, kuisis: „Mis sul les võeras istus veel: «Asi
viga, mees? Kuudas jällegi on hää!.. Tä-
oled hädä sees?» ris märjans vöttis pää."
„Kulla söber, teed on Käärasin küll süa,

sinna kuhugi ei
mõistnud minna?
Juhan ütles: «Veider see
Kuidas käest sul ka
kadus tee?» «Kuidas
kadus!.. Lääsa aru
Teinekord ei teelt või
maru... Läksin Põrsu
veskil ma mõldriga
näridlema... Läält see

21
tuli... Aga sõitsin, äni
asja halva liitsin:
kadus tee- ei näe
Eesti kodumaa
Maailmas leidub
tuhandeid maid, aga
üks maa on meie
kõige armsam. See
on meie Eesti kodumaa.

23

Besti on meie sünnis- on meie üüsad elanud
maa. Siin oleme sün- mitu aastasada en-
dinud ja lapsena ne meid. Nad on seda
mänginud. Besti on usinasti harinud
meie kodumaa. Siin ja seda kaitsnud vaen-
on meie armas kodu, laste vastu. Nad on
meie vanemad vana- teinud töö selle hääks
nad- äed, kodakondsed ja on jätnud selle
ja sõbrad. Besti on me- meile kalliks püran-
ie isamaa, sest sün- duseks. Ka meil tuleb

seda maad koolega
harida. Ka meil tuleb
selle häaks tööd teha.
Ka meil tuleb seda
kaitsta, kui häda äh-
võetak. Selle maa
asukad on Eesti rahvas.
Eesti rahvas on nagu
suur pere. Kõik sellised
rahva lähmed on

nagu vennad ja õed.
Neil kõigil on siin
maal kodu, kaitse ja
elutoimetused ning
ühine suur riiklik
majapidamine. Neil
kõigil on ühine suur
armastus oma maa
ja rahva vastu. Ja kui
kubugi lakugi lähed

igal pool kuulda kõla suureks, siis meiega tah-
vat koneldavat kolavat me saada väärilisteks
Eesti keelt. See on meie ja ausateks Eesti koda-
endi keel, meie kallis rikkudeks. Algem ausad
emakeel. See keeles oleme ja toesüdamliseid!

õppinud oma mõtteid Tehkem tööd oma kodus
ilmutama, kõik oma omaste ja endi kalli
südametundeid avalisamaa häaks! Olgu
dama. Kui Jumal see alaline püüd
annab, et kasvame meie eluteel!

Vaateauk annas

Oh, kui kibe külme on
välgas! Koolid on juba
lähti, sest homme on
jouluehtu. Leisan
anna, ja see on üli-
valt alla jääroosides.
Õhku ja õhku vastu
muutu, kunni sinna
väike näske lapsike sünnit